

१०

नयाँ करार

यस अध्यायको मूल सारपदहरू: यर्मिया ३१:३१-३४, मती ५:१७-२८, होशिया २:१८-२०, यशैया ५६:६,७, हिब्रू ८:७,८, हिब्रू १०:४ र मती २७:५१।

यस अध्यायको मूल सार पद: "परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "ती दिन आउनेछन्, जब इस्राएलको घरानासँग र यहूदाको घरानासँग म एउटा नयाँ करार स्थापना गर्नेछु" (यर्मिया ३१:३१)।

धेरै वर्ष अघि एउटा पत्रिकामा कार्टुन छापिएको थियो। त्यसमा एक जना उद्योगपति अरू उद्योगपतिहरूको समूहसँग उभिरहेका थिए। उनको हातमा लुगा धुने सोडाको बाकस थियो। उनले त्यहाँ भएको अरू पुरुष र महिलाहरूलाई देखाइरहेका थिए। उनले त्यस बाकसमा *नयाँ* भनेर लेखिएको ठूलो र रातो अक्षर लेखिएको गौरबसाथ औँल्याइरहेका थिए। उनको हातमा भएको बाकसमा लेखिएको अनुसार त्यो उत्पादन नयाँ भन्ने उनले जनाउन खोजेका थिए। त्यस उद्योगपतिले अनि भने, "यो 'नयाँ' भन्ने शब्द बाकसमा लेखिएको कारण यो बाकस नयाँ हो।" अर्को शब्दमा भन्ने हो भने त्यस बाकसमा जे जति परिवर्तन भयो त्यस बाकसमा थप लेखिएको नयाँमात्रै हो। अरू सबै थोक सावितै थियो।

केही हदमा भन्ने हो भने नयाँ करार पनि त्यस्तै हो। करारको आधारभूत तत्व, यसले हामीलाई दिइने आधारभूत वा मौलिक आशा र त्यसलाई उपभोग गर्ने आधारभूत सर्तहरू पुरानो करारमै भएको अनुसार हो। यो सधैं परमेश्वरको अनुग्रह र दयाको करार थियो, त्यो करार प्रेममा आधारित थियो जुन मानव जीवनको कमजोरी र असफलहरूबाट पार भएर बसेको थियो।

यो अध्यायको सारः पुरानो र नयाँ करारको बीचमा के समानान्तर छ? करारमा परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूले कस्तो भूमिका खेल्दछ? कोसँग करार बाँधिएको छ? हिब्रूको पुस्तकले "उत्तम करार" (हिब्रू ८:६) भन्नुको अर्थ के हो? स्वर्गमा भएको पवित्रस्थानसँग र करारको सम्बन्ध के छ?

१. हेर, दिनहरू आउंदैछन्...

यर्मिया ३१:३१-३४ पढ्नुहोस् र तलका प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्:

"३१ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "ती दिनहरू आउनेछन्, जब इस्राएलको घरानासँग र यहूदाको घरानासँग म एउटा नयाँ करार स्थापना गर्नेछु। ३२ तिनीहरूका पुर्खाहरूसँग मैले बाँधेको करारजस्तै यो हुनेछैन, जब मैले तिनीहरूलाई हातमा समातेर मिश्रदेशबाट डो-न्याएर ल्याएको थिएँ।" परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "तिनीहरूले मेरो करार भङ्ग गरे, यद्यपि म तिनीहरूका पिता थिएँ।" ३३ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "ती दिनहरूपछि म इस्राएलको घरानासँग यो करार बाँध्नेछु, तिनीहरूका मनमा मेरो व्यवस्था राखिदिनेछु, र तिनीहरूका हृदयमा त्यो लेखिदिनेछु, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्। ३४ 'परमप्रभुलाई चिन' भनेर अब उसो कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई वा आफ्ना दाजुभाइलाई सिकाउनेछैन। किनकि सानादेखि लिएर ठूलासम्म तिनीहरू सबैले मलाई चिन्नेछन्," परमप्रभु भन्नुहुन्छ। "किनकि तिनीहरूका अपराधहरू म क्षमा गर्नेछु, र म तिनीहरूका पाप फेरि कहिल्यै सम्झनेछैनँ।"

१. करार कसले सुरु गर्दछ?
२. कसको आज्ञा वा व्यवस्थाको बारेमा यहाँ चर्चा गरिरहेको छ? त्यो व्यवस्था के हो?
३. परमेश्वरले आफ्ना जनहरूसँग सम्बन्ध राख्ने चाहना कुन पदहरूमा जोड दिइएको छ?
४. उहाँका जनहरूको पक्षमा परमेश्वरले के काम गर्नुहुन्छ जसले गर्दा करारको सम्बन्धको आधार बन्न पुग्दछ?

यो स्पष्ट छ: नयाँ करार सिनै पहाडमा इस्राएलीहरूलाई दिइएको भन्दा खास केही फरक थिएन। साँच्चै भनौं भने सिनैमा दिएको करार वा दश आज्ञाहरू कुनै पुरानो र चलनचल्ती वा प्रयोगमा नआउने खालका थिएन। समस्या के थियो भने मानिसहरूले यसलाई टुक्राइ दियो वा भङ्ग गरे (यर्मिया ३१:३२)।

माथिका प्रश्नहरूको सबै जवाफ ती चार पदहरूमै पाइन्छ। त्यसले "पुरानो करार" भनेकै "नयाँ करारमै" कायम भएको हो भनेर प्रमाणित गर्दछ।

"नयाँ करार" भनेको "नविकरण गरिएको" करार हो। यो पहिलो करारलाई दिइएको पूर्णता र पूरा भएको हो।

यर्मिया ३१:३४को अन्तिम वाक्या हेर्नुहोस् र त्यसमा ध्यान दिनुहोस्। यसमा परमेश्वरले उहाँका जनहरूको पाप र अधर्महरू क्षमा दिनेछु भनेर कबुल गर्नुभएको छ। परमेश्वरे उहाँको व्यवस्थाई हाम्रो हृदयमा लेखिदिनुहुनेछ र हाम्रै हृदयमा राखिदिनुहुनेछ भनेर प्रभुले भन्नुभएतापनि हाम्रा पाप र अपराध तथा अधर्महरू उहाँले क्षमा दिनुहुनेछ भनेर जोड गर्नुभएको छ। हामीहरूको हृदयमा नै लेखिएको व्यवस्थालाई पाप र अधर्मले भङ्ग गराउँछ। के ती दुई धारणाहरूको बीचमा कुनै तनाव वा विरोधावास देख्नुहुन्छ? यदि छैन भने किन छैन? रोम २:१५मा लेखिएकै अनुसार व्यवस्था वा आज्ञा हाम्रो हृदयमा लेखिएको भन्ने अर्थले के बुझाउँछ? हेर्नुहोस् येशूले दश आज्ञालाई हृदयमा लेख्नु भन्नुको अर्थ कसरी बुझाउन खोज्नुभएको छ? मत्ति ५:१७-२८ "१७ "व्यवस्था अथवा अगमवक्ताहरूलाई रद्द गर्न म आएको भन्ने नसम्झ। म ती रद्द गर्न होइन, तर पूरा गर्न आएँ। १८ किनभने साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, जबसम्म स्वर्ग र पृथ्वी टलेर जाँदैन तबसम्म सबै कुरा पूर्ण नभई कुनै किसिमले व्यवस्थाबाट एउटा मात्रा वा एउटा बिन्दु टल्नेछैन। १९ यसैकारण जसले यी आज्ञाहरूमध्ये सबैभन्दा सानोलाई उल्लङ्घन गर्ला, र मानिसहरूलाई त्यसै गर्न सिकाउला, स्वर्गको राज्यमा त्यो सबैभन्दा सानो कहलाइनेछ। तर जसले ती आज्ञाहरू पालन गर्ला र सिकाउला, स्वर्गको राज्यमा त्यो ठूलो कहलाइनेछ। २० किनभने म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूको धार्मिकता शास्त्री र फरिसीहरूको भन्दा बढी भएन भने तिमीहरू कुनै रीतिले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनौ। २१ "तिमीहरूले सुनेका छौ, प्राचीन समयका मानिसहरूलाई यसो भनिएको थियो, 'तैले हत्या नगर्नू, र जसले हत्या गर्छ त्यो दण्डको योग्य हुनेछ।' २२ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जो कोही आफ्नो भाइसँग क्रोध गर्दछ त्यो दण्डको योग्य हुनेछ, र जसले आफ्नो भाइको अपमान गर्दछ, त्यो महासभामा जवाफदेही हुनेछ। तर जसले आफ्नो भाइलाई 'तँ मूर्ख' भन्छ, त्यो नरकको आगोमा पर्ने जोखिममा हुनेछ। २३ "यसकारण तिमीले वेदीमा आफ्नो भेटी चढाउँदा तिम्रो भाइको हृदयमा तिम्रो विरुद्धमा केही छ भन्ने तिमीलाई याद भयो भने, २४ तिम्रो भेटी त्यही वेदीको सामु छोड, र जाऊ। पहिले आफ्नो भाइसँग मिलाप गर, र त्यसपछि आएर आफ्नो भेटी चढाऊ। २५ "तिम्रो वादीसँग अदालतमा जाँदा बाटोमै मिलाप गरिहाल, नत्रता वादीले तिमीलाई न्यायाधीशको हातमा सुम्पिदला र न्यायाधीशले अफिसरको हातमा

सुम्पिदेलान्, र तिमी झ्यालखानमा पर्नेछौ। २६ साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीले एक-एक पैसा चुक्ता नगरुञ्जेल तिमी त्यहाँबाट उम्कनेछैनौ। २७ “तिमीहरूले यसो भनेको सुनेका छौ, ‘तैले व्यभिचार नगर।’ २८ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले कोही स्त्रीलाई कामवासनाको इच्छाले हेर्दछ, त्यसले अधिबाटै आफ्नो हृदयमा त्यससँग व्यभिचार गरिसकेको हुन्छ।”

यस बुँदामा दिएका पदहरूलाई हेर्दा कतिपय इसाईहरूले दश आज्ञा विशेष गरेर साबथको औचित्य समाप्त भयो भनेर तर्क गर्छन् त्यसको जवाफ तपाईंले कसरी दिनसक्नुहुन्छ? के नयाँ करारमा साबथ समेत सबै आज्ञाहरू निकम्मा भए त? के माथि दिएका कुनै यस्ता पदहरू छन् जसले दश आज्ञाको औचित्य समाप्त भयो भनेर देखाउँदछ? वा ती पदहरूलाई प्रयोग गरेर परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञाको निरन्तरतालाई कसरी प्रमाणित गर्न सकिन्छ?

२. हृदयको काम

यहूदाको दक्षिणी राज्यको अन्त्य हुनै लागेको थियो र त्यहाँका जनतालाई बेबेलोनका आक्रमणकारीहरूले युद्धबन्दी बनाएर लान्दै थियो, त्यस समयमा परमेश्वरले उहाँका अगमवक्ता यर्मियाद्वारा “नयाँ करारको” घोषणा गर्नुभएको थियो। बाइबलमा यो धारणा व्यक्त गरिएको पहिलो पटक हो। यद्यपि, जब इस्राएलको उत्तरको राज्यमा रहेको दश जातीहरू नाश हुनै लागेको थियो (यर्मियाको समयभन्दा १५० वर्ष अघि), अर्को करारको धारणा फेरि उल्लेख गरिएको थियो। यसबेला अगमवक्ता होशेले गरेका थिए (होशे २:१८-२०)।

होशे २:१८-२० पढ्नुहोस्। आफ्ना जनहरूलाई परमेश्वरले यहाँ भन्नुभएको वचन यर्मिया ३१:३१-३४ जस्तै थियो। यहाँ कसरी चित्रण गरिएको छ र फेरि करारको आधारभूत स्वभाव र अर्थको बारेमा होशेमा कसरी उल्लेख गरिएको छ? हेर्नुहोस्, “१८ त्यस दिन म तिनीहरूका निमित्त वनका पशुहरू र आकाशका पन्धीहरू र जमिनमा घस्रने जन्तुहरूसित करार बाँध्नेछु। म धनु, तरवार र लडाइँ देशबाट दूर गरिदिनेछु, कि सबै सुरक्षासाथ लेट्न सकून्। १९ म तिमीलाई सधैंको निमित्त मेरी पत्नी तुल्याउनेछु। म धार्मिकता र न्यायमा दृढ प्रेम र माया गरेर तिमीलाई पत्नी तुल्याउनेछु। २० म तिमीलाई ईमानदारीमा मेरी पत्नी तुल्याउनेछु, र तिमीले परमप्रभुलाई चिन्नेछौ।”

विद्रोह र अविश्वासले गर्दा आफ्ना करारका जनहरूसँग गरिएको योजनामा बाधा आइरहेको इतिहासको क्षणमा उहाँले आफ्ना

अगमवक्ताहरूमार्फत यो घोषणा गर्न पठाउनु हुन्छ कि उहाँको विश्वासमा रहने जनहरूसँग गरिएको करारको इतिहासको अन्त्य भएको छैन। मानिसहरूले परमेश्वरप्रति जतिसुकै विश्वासघात गरिएतापनि, जतिसुकै भ्रष्ट धार्मिक संस्कार वा धर्ममा लागेतापनि, जतिसुकै उहाँको खिलाफमा विद्रोह गरेतापनि र तिनीहरूको बीचमा उहाँका आज्ञा नमान्ने जतिसुकै जनहरू भएतापनि यदि कोही पश्चात्ताप गर्छन्, उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्छन् र उहाँका प्रतिज्ञाहरू दावी गर्छन् भने परमेश्वर अझै पनि तिनीहरूसँग करारको सम्बन्धमा पस्न इच्छुक हुनुभएको घोषणा गर्नुहुन्छ।

देहायका पदहरू पढ्नुहोस्। तिनीहरूमा नयाँ करारै भनेर विशेष गरेर उल्लेख नगरिएतापनि त्यहाँ के तत्वहरू छन् जसले नयाँ करारको धारणाका नीतिहरूलाई प्रतिबिम्बित गरेको पाइन्छ? हेर्नुहोस्: इजकिएल ११:१७-२०

"१७ "यसकारण भन्, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: जाति-जातिहरूबाट म तिमीहरूलाई जम्मा गर्नेछु। जहाँ-जहाँ तिमीहरू तितरबितर भएका छौ, ती देशहरूबाट म तिमीहरूलाई फर्काएर इस्राएलको देश दिनेछु"। १८ "तिनीहरू त्यहाँ फर्किआउनेछन् र तिनीहरूले त्यहाँबाट त्यसका सबै घृणित प्रतिमाहरू र घिनलाग्दा मूर्तिहरू हटाउनेछन्। १९ अनि म तिनीहरूलाई विभक्त नहुने हृदय दिनेछु, र तिनीहरूमा एउटा नयाँ आत्मा हालिदिनेछु। म तिनीहरूबाट दुःखाको हृदय निकालेर मासुको हृदय हालिदिनेछु। २० तब तिनीहरू मेरा विधिहरूमा चल्नेछन्, र मेरा नियमहरू पालन गर्न होशियार हुनेछन्, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्, अनि म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु।", इजकिएल १८:३०-३२ "३० "यसकारण हे इस्राएलका घराना, म तिमीहरू हरेकको न्याय त्यसको चालअनुसार गर्नेछु, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। पश्चात्ताप गर, आफना सबै अपराधहरूदेखि फर्क। तब तिमीहरूको पाप आफ्नो पतनको कारण हुनेछैन। ३१ तिमीहरूले गरेका सबै अपराधहरू त्याग, र नयाँ हृदय र नयाँ आत्मा लेओ। तिमीहरू किन मछ्यौ, हे इस्राएलका घराना? ३२ किनभने कसैको मृत्युमा म प्रसन्न हुन्न, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। पश्चात्ताप गर, र बाँच।" र इजकिएल ३६:२४-२८ "२४ "किनकि म जाति-जातिहरूबाट तिमीहरूलाई निकाल्नेछु, र सबै देशहरूबाट तिमीहरूलाई भेला गर्नेछु, र तिमीहरूलाई तिमीहरूको आफ्नै देशमा ल्याउनेछु। २५ म तिमीहरूमाथि शुद्ध पानी छर्किदिनेछु, र तिमीहरू शुद्ध हुनेछौ। तिमीहरूका सबै अशुद्धतादेखि र तिमीहरूका सबै मूर्तिहरूदेखि म तिमीहरूलाई शुद्ध तुल्याउनेछु। २६ म तिमीहरूलाई एउटा नयाँ हृदय दिनेछु, र तिमीहरूभित्र म नयाँ आत्मा

हालिदिनेछु। तिमीहरूबाट दुःखाको हृदय निकालेर म त्यसको सट्टामा तिमीहरूलाई मासुको हृदय दिनेछु। २७ अनि म मेरा आत्मा तिमीहरूमा हालिदिनेछु, र तिमीहरूलाई मेरा विधिहरू पालन गर्ने र मेरा नियमहरू होशियारीसाथ मान्ने तुल्याउनेछु। २८ मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको देशमा तिमीहरू रहनेछौं। तिमीहरू मेरा प्रजा हुनेछौं र म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु।"

"म परमेश्वर हुँ भनेर तिनीहरूले थाहा पाउनु" (यर्मिया २४:७ रूपान्तरित) भनेर उहाँले नयाँ हृदय उपलब्ध गराउनुहुनेछ। उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, "तिनीहरूको शरीरमा भएको पत्थरको हृदय निकालेर निकालेर कोमल माशुको हृदय दिनेछु" (इजकिएल ११:१९ रूपान्तरित)। "नयाँ हृदय वा मुटु" र "नयाँ आत्मा" पनि दिने कबुल उहाँले गर्नुभएको थियो (इजकिएल ३६:२६ रूपान्तरित)। उहाँले यो पनि बाचा गर्नुभएको छ कि "तिमीभित्र मेरो नयाँ आत्मा (वा जोश) हालिदिनेछु" (इजकिए ३६:२७ रूपान्तरित)। यो परमेश्वरको काम नै नयाँ करारको जग हो।

यदि कोही मानिस तपाईंकहाँ आएर भन्यो रे, "म नयाँ हृदय चाहन्छु, परमेश्वरको व्यवस्था मेरो हृदयमा लेखिएको चाहन्छु, परमेश्वरको को हुनुहुन्छ सो चिन्न मलाई हृदय चाहिएको छ-तर कसरी पाउने मलाई थाहा छैन," भनेर सोध्यो भने तपाईंले उसलाई कसरी जवाफ दिनुहुन्छ?

३. पुरानो र नयाँ करार

"र विदेशी वा अयहूदी जातिहरू जो आफूहरू परमेश्वरसँग मिल्दछन्, उहाँको सेवा गर्दछन्, उहाँको नाउँको प्रेम गर्दछन्, र उहाँका सेवक वा भक्तहरू हुन आफूहरूलाई सुम्पन्छन्, प्रत्येक व्यक्ति जसले साबथलाई पालन गर्दछ र यसलाई दुषित पाउँदैन र मेरो करारलाई पक्रिराख्छ-यी मानिसहरूलाई मेरो पवित्र मन्दिरमा ल्याउनेछु र मेरो प्रार्थनाको घरमा तिनीहरूलाई आनन्दित तुल्याउनेछु; तिनीहरूले मेरो बेदीमा ल्याएर भष्म गरिने भेटीहरू र तिनीहरूका बलिहरूलाई मैले स्वीकार्नेछु; किनभने मेरो घर सारा मानव जातिको निम्ति प्रार्थनाको घर भनेर सम्बोधन गरिनेछ।" (यशैया ५६:६,७ रूपान्तरित-अङ्ग्रेजी रिभाइज्ड स्टान्डर्ड अनुवाद अनुसार जुन नेपाली बाइबलमा भन्दा केही फरक तरिकाले अनुवाद गरिएको-अनुवादक)।

नयाँ करार "इसाएलका घरानासँग" (यर्मिया ३१:३३) गरिने भनेर यर्मियाले आफ्नो बनाइ राख्दछन्। यसको अर्थ के अब्राहमकै रगतको बँश वा

जन्म र रगतको नाताले यहूदी भएका जातिलेमात्र करारको प्रतिज्ञा पाउने हो त?

अहं! अझ भनौं भने यो पुरानो करारको समयमा पनि सत्य थिएन। हो, सारा हिब्रू राष्ट्रलाई करारको प्रतिज्ञा दिइएकोचाहीं ठीक हो। तर अरू जाति, अन्य जाति वा विदेशीहरूलाई अलग्याएर त होइन। त्यसको विपरित, सबै, यहूदी वा अयहूदी अर्थात् अन्य जातिहरूलाई ती प्रतिज्ञाहरूमा सहभागि हुन आमन्त्रण गरिएको थियो। तर एउटैमात्र सर्त थियो त्यो हो त्यस करारमा पस्न तिनीहरू सहमत हुनुपर्ने। त्यही सर्त आजपनि त्यस समयको भन्दा फरक छैन। माथि यशैयाले लेखेका पदहरू फेरि पढ्नुहोस्। परमेश्वरको सेवा गर्न मानिसहरूको सामु के सर्तहरू राखिएका थिए? त्यसबेलाका मानिसहरूलाई परमेश्वरले प्रस्ताव गर्नुभएको सर्तहरू र अहिले पनि बर्तमान जगतमा रहेका हामीहरूको निमित्त पनि ती सर्तहरू केही फरक छन् त? सोच्नुहोस्।

नयाँ करार "उत्तम" भनेर कहलाइएतापनि (अर्को बुँदामा हेर्नुहोस्) नयाँ र पुरानो करारमा बनिएका आधारभूत तत्वहरूमा खासै गरेर केही भिन्नता छैन। त्यो त्यही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले त्यही तरिकाबाट मुक्ति प्रदान गर्नुभएको छ जुन अनुग्रहबाट (प्रस्थान ३४:६, रोमी ३:२४); त्यो उही परमेश्वर हुनुहुन्छ जो ती मानिसहरू खोज्नुहुन्छ जसले उहाँले दिनुभएका क्षमाका प्रतिज्ञाहरू विश्वासबाट दावी गर्दछन् (यर्मिया ३१:३४, हिब्रू ८:१२); यो उही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले ती मानिसहरूको हृदयमा उहाँको व्यवस्था लेख्न चाहनुहुन्छ जसले उहाँसँग विश्वासद्वारा सम्बन्ध राखेर उहाँलाई पछ्याउन चाहन्छ वा उहाँका भक्त हुन चाहन्छ (यर्मिया ३१:३३, हिब्रू ८:१०), चाहे तिनीहरू यहूदी हुन् वा विदेशी वा अन्य जाति हुन्।

अनुग्रहद्वारा छानिएका यहूदीहरूले येशू ख्रीष्ट र उहाँको सुसमाचार ग्रहण गरेको नयाँ करारमा पाइन्छ। केही समयत तिनीहरू नै चर्चको मुटु वा केन्द्रबिन्दु अर्थात् "अनुग्रहद्वारा चुनिएका बाँकि सन्तान" (रोमी ११:५ रूपान्तरित) थिए। त्यसको विपरित त्यहाँ अविश्वासीहरू थिए जसका हृदयहरू कडा पारेका थिए (रोमी ११:७ रूपान्तरित)। फेरि त्यसै समयमा त्यहाँ अन्यजातिहरू वा विदेशीहरू थिए जो अब्राहमका रगतका सन्तान थिएनन् र सृष्टिकर्ता सनातन परमेश्वरलाई विश्वास गरेका थिएनन् तिनीहरूले पनि सुसमाचारलाई ग्रहण गरे र परमेश्वरको सत्य जनहरूमा तिनीहरू पनि गाभिएका थिए। तिनीहरू जुनसुकै जाति, देशका भएतापनि तिनीहरू येशूलाई विश्वास गर्ने समूह हुन पुगेको थियो (रोमी ११:१३-२४)। त्यसकारण ती

अयहूदी वा अरू जाति वा देशका मानिसहरू जो "ख्रीष्टबाट अलगिएका थिए र इस्राएलको राज्यबाट भिन्न भएका थिए, र करारका प्रतिज्ञाहरूमा अपरिचित भएका थिए वा जानेका थिएनन्" (एफिसी २:१२), तिनीहरूलाई पनि येशूको रगतले परमेश्वरको नजिक ल्याएका थिए। येशू ख्रीष्ट "नयाँ करारको" मध्यस्थकर्ता हुनुहुन्छ (हिब्रू ९:१५) सबै विश्वासीहरूको निमित्त। तिनीहरूको जात, राष्ट्रियता आदिसँग येशू ख्रीष्टको मध्यस्थतासँग सरोकार छैन।

(यस सन्दर्भमा पावलको भनाइ "२१ बितेका समयमा दुष्ट काम गरेर तिमीहरू विराना भई आफ्नो मनमा विरोधी भएका थियौं। २२ तर आफ्नो सामुन्ने तिमीहरूलाई पवित्र, निष्खोट र निर्दोष प्रस्तुत गर्न ख्रीष्टका मासुको शरीरमा उहाँको मृत्युद्वारा तिमीहरूलाई उहाँले अब मिलापमा ल्याउनुभएको छ- २३ यदि तिमीहरू आफ्ना विश्वासमा अचल र स्थिर भइरह्यौ र तिमीहरूले सुनेका सुसमाचारको आशाबाट हटेनौ भने। यही नै त्यो सुसमाचार हो, जो स्वर्गमुनि हरेक प्राणीलाई प्रचार गरिएको छ, जसको म पावल, धर्म-सेवक भएँ" कलस्सी १:२१-२३-अनुवादकको थप)।

४. "उत्तम करार" (हिब्रू ८:६)

पुरानो र नयाँ करारहरूको आधारभूत तत्वहरू एकै हुन् भनेर हामीले अगाडिको बुँदामा हेर्नौं। हाम्रा पापहरू क्षमा दिनुहुने परमेश्वरले हामीलाई दिनुहुने विश्वासद्वारा मुक्तिको परम सत्य हामीले कुनै योग्य वा असल काम गरेर होइन तर उहाँको अनुग्रहलेमात्रै पाइन्छ भनेर बुझ्नुपर्दछ। यस क्षमाको नतिजाले हामी हाम्रा जीवनलाई विश्वास र आज्ञाकारितामा उहाँलाई समर्पित गरेर उहाँसँग सम्बन्ध राख्ने प्रक्रियामा पस्नु हो।

यद्यपि, हिब्रूको पुस्तकले नयाँ करारलाई "उत्तम करार" भनेर सम्बोधन गर्दछ। यसको अर्थ के हो? कसरी एक करार अर्को भन्दा असल हुन्छ?

पुरानो करार असफल हुन कहाँ कमजोरी हुन पुग्यो? यस मामिलामा हिब्रूको लेखकले ठाउँ यसरी लेख्दछन्, "७ किनभने पहिलो करार खोटेरहित भएको भए त दोस्रोको आवश्यकता पर्नेथिएन। ८ किनभने ती मानिसहरूको दोष देखाउँदै उहाँ भन्नुहुन्छ, "परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ती दिन आउनेछन्, जब इस्राएलको घरानासँग र यहूदाको घरानासँग म एउटा नयाँ करार स्थापना गर्नेछु" (हिब्रू ८:७-८)।

पुरानो करारको असफलताको समस्या करार आफैको कारणले होइन तर परमेश्वरकै जनहरू भनेर दावी गर्नेहरूले विश्वासद्वारा त्यसलाई अज्ञान असफल भएको कारणले हो। जसरी हिब्रू ४:२मा उल्लेख गरिएको छ, "किनकि हामीलाई पनि तिनीहरूलाई झैं सुसमाचार प्रचार गरिएको हो। तर सुनेको वचनले तिनीहरूलाई केही फाइदा भएन, किनकि सुन्नेहरूले विश्वासपूर्वक यिनलाई ग्रहण गरेनन्।" अब नयाँ करारको उत्तमता वा सर्वोच्चता येशू ख्रीष्टद्वारा निर्धारण हुन पुगेको थियो। पुरानो करारमा केवल पशुबलिद्वारामात्रै करार प्रकट भएको ती यहूदीहरूले बुझेका थिए तर अब येशूको मृत्यु र उहाँको प्रधान-पुजारीको सेवाकार्यको वास्तविकताले नयाँ करार उत्तम वा उच्च हुन गएको थियो। अर्को अर्थमा भन्ने हो भने पुरानो करारमा प्रदान गरिएको मुक्ति त्यही हो जुन नयाँमा छ। यद्यपि, नयाँ करारमा करारको परमेश्वरको प्रेम निक्कै महान् र अझ बेसी पूर्णतासाथ प्रकट गरिएको थियो जुन पतित मानव जातिलाई प्रकट भएको थियो। यो नयाँ करार किन उत्तम हुन पुग्यो भने पुरानो करारमा विभिन्न प्रतिक र चिन्हहरूद्वारा सिकाइएका मुक्तिको अवधारणा येशूमा पूरा भएको थियो। उहाँको पापरहित जीवन, उहाँको मृत्यु, प्रधान-पुजारीको सेवाकार्य पृथ्वीमा रहेको पवित्र मन्दिरमा हुने विभिन्न विधि तथा प्रतिकहरूले देखाइएको थियो। हिब्रूको लेखकले यसरी व्यक्त गर्दछन्, "६ अब यी कुराहरूको प्रबन्ध गरिसकेपछि पूजाहारीहरू आफ्ना विधि र कर्तव्य पालन गर्दै निरन्तर बाहिरपट्टिको पवित्रस्थानभित्र प्रवेश गर्थे। ७ तर भित्रपट्टिको कोठामा भने प्रधान पूजाहारी मात्रै एकलै वर्षमा एक चोटि जान्छन्, सो पनि रगत नलगी होइन। त्यो रगत उनले आफ्नो निम्ति र मानिसहरूका पापको निम्ति चढाउँछन्। ८ यसैबाट पवित्र आत्मा देखाउनुहुन्छ, कि जबसम्म बाहिरपट्टिको पवित्रस्थान रहिरहन्छ, तबसम्म महापवित्रस्थानभित्र जाने बाटो खुल्नेछैन। ९ यो त अहिले वर्तमान समयको निम्ति एक दृष्टान्त हो। यसले यही देखाउँछ, कि चढाएका भेटी र बलिहरूले आराधकको विवेकलाई शुद्ध तुल्याउन सक्दैनन्। १० ती केवल खाने, पिउने र विभिन्न विधिको स्नानहरू मात्र हुन्, अर्थात् शारीरिक धर्म-विधिहरू हुन्, जुनहरू सुधारको समय नआउञ्जेल स्थापना गरिएका थिए। ११ जब ख्रीष्ट अघिबाटै आइसकेका असल कुराहरूका प्रधान पूजाहारी भएर आउनुभयो, उहाँ अझ महान् र सिद्ध पवित्र वासस्थानद्वारा जानुभयो, जो हातले बनेको होइन, अर्थात् यस सृष्टिको अङ्ग होइन। १२ बोका र बाछ्राहरूको रगतले होइन, तर आफ्नै रगतद्वारा अनन्त उद्धार प्राप्त गरिदिएर सधैंको निम्ति एकै पल्ट महापवित्र स्थानभित्र

उहाँ प्रवेश गर्नुभयो। १३ बोका र साढेरूको रगत र कोरलीको खरानी अशुद्ध मानिसहरूमाथि छर्कदा तिनीहरूको शरीर शुद्ध हुन्छ भने, १४ खीष्टको रगतले त झन् कति बढी गरी तिमीहरूका विवेकलाई मरेका कामहरूबाट शुद्ध पार्नेछ, ताकि तिमीहरू जीवित परमेश्वरको सेवा गर्न सक। किनकि उहाँले अनन्त आत्माद्वारा आफैलाई निष्खोट बलिको रूपमा परमेश्वरलाई अर्पण गर्नुभयो" (हिब्रू ९:६-१४)।

अब आएर कुनै प्रतिक, चिन्ह र उदहारणहरूद्वारा होइन प्रतक्ष्यरूपमा येशू आफै मारिएको थुमा भएर हाम्रो पापको निम्ति उहाँले आफ्नो रगत बगाउनुभयो (हिब्रू ९:१२) र हाम्रो निम्ति स्वर्गमा प्रधान पूजारी हुनुभएर सेवाकार्य गरिरहनुभएको छ (हिब्रू ७:२५)। जुनरूपमा मुक्ति उपलब्ध गराइएको थियो त्यो रूप त्यही भएतापनि येशूको कार्यले उहाँको प्रकट पूर्ण, शाश्वत र सिद्धरूपले प्रकट भएको थियो। नयाँ करारमा प्रकट गरिएको उहाँमा पाइने मुक्तिले गर्दा नयाँ करार पुरानो भन्दा उच्च र उत्तम हुन गएको थियो।

हिब्रू ८:५ र १०:१ पढ्नुहोस्। पुरानो करारको पवित्र स्थानमा गरिने विधिहरूलाई लेखकले कुन शब्दमा वर्णन गर्दछन्? त्यस शब्दले नयाँ करारको उच्चतमता वा उत्तमतालाई बुझाउन कसरी सहयोग गर्दछ? हेर्नुहोस्, "तिनीहरूले स्वर्गीय पवित्रस्थानको नकल र छायाको सेवा गर्दछन्, किनकि मोशाले पवित्र वासस्थान बनाउन लाग्दा परमेश्वरको यस्तो आदेश पाएका थिए, "पर्वतमा तिमीलाई देखाइदिएको नमूनाबमोजिम तिमीले सब थोक बनाउनु" (हिब्रू ८:५) र "किनभने व्यवस्था अब आउने उत्तम कुराहरूको खास रूप होइन, तर तिनको छाया मात्र हो। यसकारण सालिन्दै नित्य चढाइने त्यही किसिमका बलिहरूद्वारा नजिक आउनेहरूलाई यसले सिद्ध पार्न सक्दैन" (हिब्रू १०:१)।

यो सोच्नुहोस्: येशू खीष्टको जीवन, मृत्यु र हाम्रो निम्ति प्रधान-पुजारीको कार्य थाहा पाउँदा परमेश्वरको बारेमा हाम्रो ज्ञान अझ राम्रोसँग कसरी बुझ्न सक्छौं जुन नकलरूपमा रहेको पृथ्वीको पवित्र मन्दिरमा गरिने पशु बलिको विधिले बुझ्न त्यति सजिलो छैन?

५. नयाँ- करारको पुजारी

स्वर्गमा रहेको पवित्र स्थानमा येशूले गरिरहनुभएको प्रधान पूजारीको कामलाई हिब्रूको पुस्तकले उच्च महत्त्व स्थानमा राखेको छ। अझ भनौं भने, नयाँ करारमा नयाँ करारको स्पष्टरूपमा गरिएको वाख्यामा येशूको प्रधान

पूजारीको कार्यलाई बढि जोड दिएको हिब्रूको पुस्तकमा देखा पर्दछ। यो कुनै संयोगको कुरो होइन। स्वर्गको पवित्र मन्दिरमा भइरहेको येशू खीष्टको सेवाकार्य नयाँ करारका प्रतिज्ञाहरूसँग घनिष्ठरूमा बुनिएको छ।

पुरानो करारका पवित्र मन्दिरमा हुने विभिन्न विधिविधानहरूद्वारा पुरानो करारका सत्यहरू सिकाइएको थियो। पशुबलि र मध्यस्थतामा त्यो शिक्षणविधि केन्द्रित भएको थियो। पशुहरूलाई मारिन्थ्यो र तिनीहरूको रगतद्वारा पूजारीहरूले मध्यस्थताको काम गरेको देखाइन्थ्यो। तर ती सबै प्रतिकहरू थिए जसले येशूमामात्र मुक्ति पाइन्छ भनेर देखाइएको थियो। तर ती विधि, बसालिएको धार्मिक परम्परा, पशुबलि वा पृथ्वीको पवित्र मन्दिरमा हुने पूजाआजा आफैमा मुक्ति पाइने थिएन।

हिब्रू १०:४मा स्पष्टरूमा उल्लेख गरिएको छ, "किनकि साढे (वा रौंगा?) र बोकाहरूको रगतले पाप हरण गर्न असम्भव छ।" ती पशुहरूको मृत्यु वा बलिमा किन मुक्ति पाइन्दैन? पशुको बलिले मुक्ति ल्याउन किन पर्याप्त छैन?

ती सबै धार्मिक प्रथा वा बलिप्रथा र तिनीहरूसँग गाँसिएको पूजारीको मध्यस्थता येशू खीष्टमा पूर्णता पाएको थियो। येशूको बलिको रगतमा नै नयाँ करार आधारित भएको थियो। येशूको रगतले नयाँ करारको अनुमोदन भएको थियो जसले गर्दा सिनै पहाडमा गरिएको करार र बलिहरू पुरानो र काम नलाग्ने भएको थियो। सत्य र सक्कल बलि एक पल्ट र सदाको निम्ति भएको थियो। यसबारे हिब्रू ९:२३-२६मा यसरी पुष्टि गरिएको छ, "२३ यदि स्वर्गीय कुराहरूका नमूनालाई शुद्ध पार्न यी विधिहरू चाहिए भने स्वर्गकै कुराहरूलाई शुद्ध पार्नु त अझ उत्तम बलिको आवश्यकता पन्थो। २४ खीष्ट हातले बनाएको पवित्रस्थानभित्र प्रवेश गर्नुभएन, जोचाहिँ साँचो पवित्रस्थानको नकल मात्र हो, तर उहाँ स्वर्गभित्रै प्रवेश गर्नुभयो, र उहाँ हाम्रो पक्षमा परमेश्वरको सामु उपस्थित हुनुभएको छ। २५ येशू आफैलाई बारम्बार बलि चढाउन स्वयम् पस्नुभएको होइन, जसरी प्रधान पूजाहारी सालिन्दा आफ्नै रगत होइन, तर अर्काको रगत लिएर महापवित्र स्थानभित्र प्रवेश गर्ने गर्दछन्। २६ नत्रता संसारको उत्पत्तिदेखि नै उहाँले बारम्बार दुःख भोग्नुपर्नेथियो। तर यस युगको अन्त्यमा आफ्नै बलिद्वारा पाप हटाउनलाई उहाँ सधैंको निम्ति एकै पल्ट प्रकट हुनुभएको छ।" एक फेरा येशू मर्नुभएपछि अब कुनै पनि पशुबलिको आवश्यक भएन। पृथ्वीमा भएको पवित्र मन्दिरमा हुने सेवाकार्यका

सम्पूर्ण विधिहरू येशूमा पूरा भइसकेको परिप्रेक्ष्यमा त्यसको क्रियाकलापको औचित्य समाप्त भएको थियो।

मत्ती २७:५१ पढ्नुहोस्, जसमा पृथ्वीमा रहेको पवित्र मन्दिरको पर्दा येशूको मृत्युमा च्याटिएको थियो भनेर लेखिएको छ। यसले गर्दा पृथ्वीमा रहेको पवित्र मन्दिरको औचित्य र त्यसमा गरिने सम्पूर्ण विधिहरूको समापन वा समाप्त भयो भनेर त्यस घटनाले हामीलाई बुझाउन सहयोग गर्दछ? हेर्नुहोस्, "त्यसै घडी मन्दिरको पर्दा टुप्पादेखि फेदसम्म दुई भाग भएर च्यातियो, र जमिन काँप्न लाग्यो, र चट्टानहरू फुटे।"

त्यसबेला लेवी कूलका पुजारीहरूले पशुहरूलाई बलि दिएर मानिसहरूको निमित्त मध्यस्थता गरेका थिए। मन्दिरको पर्दा च्याटिएकोले अब पशुबलिको आवश्यकता नभएको भनेर किटान गरिएको छ। जब बलिप्रथाहरूको अन्त्य भयो तिनीहरूको आवश्यकता पनि अन्त्य भएको थियो। सबै थोक येशूमा पूरा भएको थियो। उहाँ अहिले आफ्नै रगतको बाजि राखेर हाम्रो निमित्त स्वर्गमा भएको पवित्र मन्दिरमा सेवाकार्य गर्दै हुनुहुन्छ। हेर्नुहोस्, हिब्रू ८:१-६ "१ अब हामीले भन्न चाहेको कुराचाहिँ यही हो: हाम्रा यस्ता प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ, जो स्वर्गमा महान् परमेश्वरका सिंहासनको दाहिनेपट्टि विराजमान हुनुहुन्छ। २ मानिसले होइन, तर परमप्रभुले खडा गर्नुभएको पवित्रस्थान, साँचो पवित्र वासस्थानमा उहाँ सेवक हुनुहुन्छ। ३ किनकि हरेक प्रधान पूजाहारी भेटी र बलिदान चढाउन नियुक्त भएका हुन्छन्। यसकारण यी प्रधान पूजाहारीसँग पनि अर्पण गर्ने केही सामग्री हुनु आवश्यक छ। ४ उहाँ यस पृथ्वीमै हुनुहुँदो हो त उहाँ पूजाहारी हुनुहुने नै थिएन, किनभने व्यवस्थाबमोजिम भेटी चढाउने पूजाहारीहरू त छँदैछन्। ५ तिनीहरूले स्वर्गीय पवित्रस्थानको नकल र छायाको सेवा गर्दछन्, किनकि मोशाले पवित्र वासस्थान बनाउन लाग्दा परमेश्वरको यस्तो आदेश पाएका थिए, "पर्वतमा तिमीलाई देखाइदिएको नमूनावमोजिम तिमीले सब थोक बनाउनु।" ६ तर यसै पनि खीष्टले प्राप्त गर्नुभएको सेवा त्यतिकै बढी श्रेष्ठ छ, जत्तिको उहाँले मध्यस्थता गर्नुभएको करार पुरानोभन्दा उत्तम छ। किनभने यो करारको जग उत्तम प्रतिज्ञाहरूमा बसालिएको छ। आफ्नै रगत लिएर येशू स्वर्गमा प्रधान पुजारीको काम गर्नु भएर हाम्रो निमित्त मध्यस्थता गर्दै हुनुहुन्छ भनेर हिब्रूको पुस्तकले यसरी जिकिर गर्दछ, "बोका र बाछ्याहरूको रगतले होइन, तर आफ्नै रगतद्वारा अनन्त उद्धार प्राप्त गरिदिएर सधैंको निमित्त एकै पल्ट महापवित्र

स्थानभित्र उहाँ प्रवेश गर्नुभयो" (हिब्रू ९:१२)। हामीलाई नयाँ करारमा भएको आशा र प्रतिज्ञाको यही हो।

तपाईंकै निमित्त येशू अहिले पनि उहाँको रगतलाई बाजि राखेर स्वर्गमा सेवाकार्य गरिरहनुभएको छ भन्ने आत्मज्ञानले तपाईंलाई कस्तो लाग्दछ? मुक्तिको बारेमा तपाईंलाई त्यसले कतिको निश्चयता र विश्वनीयता बनाउँछ?

उपसंहार:

तथ जानकारी: "आफना चेलाहरूसँग रोटी र रसमा भाग लिएपछि, येशूले तिनीहरूलाई आफू तिनीहरूको मुक्तिदाता हुँ भनेर प्रतिबद्धता जनाउनुभएको थियो। उहाँले तिनीहरूलाई नयाँ करार सुम्पिनुभएको थियो। त्यसै करारको आधारमा सबै जना जो उहाँलाई ग्रहण गर्छ तिनीहरू परमेश्वरका सन्तानहरू हुने हक पाउने अधिकार दिइएको थियो र येशूसँग सह उत्तराधिकारी पनि हुने बचन दिइएको थियो। यस जीवन र आउने जीवनमा स्वर्गबाट उपलब्ध हुने प्रत्येक आशिष तिनीहरूले पाउने कबूल त्यस करारबाट उपलब्ध हुनसक्ने भएको थियो। यो करारनामा येशूको रगतले अनुमोदन गरिनुपर्ने थियो। सारा पतित मानव जातिको निमित्त गरिएको असिम बलिलाई प्रदर्शन गर्ने त्यस बिधि चेलाहरूले हरदम अपनाउनुपर्थ्यो। यसैबाट येशूको अपार बलि प्रत्येक व्यक्तिको निमित्त हो भनेर आभास दिइनुपर्ने थियो।"-एलेन जी हाइट, द डिजाएर अथ एजेज्, पृ. ६५९बाट रूपान्तरित।

नयाँ करारको उपादेयीता:

"यो अत्यन्तै आश्चर्यजनक शान्तिको करारको (येशूले उपलब्ध गराउनुभएको नयाँ करार) विशेषतातिर हाम्रो ध्यान जानु धेरै महत्त्वपूर्ण छ। यसमा पापीहरूको निमित्त दयाशील क्षमाको अत्यन्त धेरै खजाना व्यक्त गरिएको छ। तर त्यो खजान त्यसबेलामात्र उपलब्ध हुन्छ जब पापीले पश्चाताप गरेर आफ्नो पापबाट फर्कन्छ। हाम्रो प्रभुको कोमल दयाहरूले मुक्ति प्रदान गराइएको छ भनेर पवित्र आत्माले व्याख्या गर्दछन्। 'तिनीहरूको अधर्मिकताको निमित्त म दयावन्त हुनेछु' जो पश्चाताप गर्छ तिनीहरूलाई प्रभुले सम्बोधन गर्नुहुन्छ, 'र तिनीहरूका पापहरू र दुष्टता वा अधर्मिकताहरूलाई म कहिल्यै पनि सम्झिने छैन' (हिब्रू ८:१२ रूपान्तरित)। तर पापीहरूलाई दया देखाउनेको नाउँमा परमेश्वरले आफ्नो न्यायबाट पछि हट्नुहुन्छ र? अहँ; आफ्नो व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूको विरोधमा जानाजानी गइरहने

मानिसहरूलाई त्यसको घातक परिणामबाट छुटकारा दिएर ती आज्ञाहरूको अपमान परमेश्वरले गर्न सक्नुहुन्न। नयाँ करारको मुनि परिपक्व वा सिद्ध आज्ञा पालन नै जीवन पाउने सर्त हो। यदि पापीले पश्चाताप गर्छ र उसका पापहरूलाई स्वीकार गर्छ भने उसले क्षमा पाउनेछ। उसको पक्षमा खीष्टले आफ्नो जीवन बलि दिनुभयो भने उसले पाउनुपर्ने क्षमा सुरक्षित छ। प्रत्येक पश्चातापी र विश्वास गर्ने पापीको निम्ति दश आज्ञाको मागलाई खीष्टले संतुष्ट पार्नुभएको छ।"-एलेन जी हाइट, गड्स अमेजिङ्ग ग्रेस, पृ. १३८बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. केवल दुःखाको पाटीमा लेखिएको व्यवस्था वा दश आज्ञाभन्दा हृदयमा लेखिएको व्यवस्थामा के फाइदा छ? कुन बिर्सिन सजिलो छ, दुःखामा लेखिएको व्यवस्था कि हृदयमा लेखिएको व्यवस्था?
- आ. इतिहासको विभिन्न गतिविधि वा समयमा सत्यलाई विभिन्न तरिकाहरूद्वारा प्रकट भएतापनि मानिसको पतन भएदेखि मुक्ति भनेको केवल येशूमामात्र पाइएको थियो। करारहरूको कार्यान्वयन पनि त्यही होइन र?
- इ. एलेन जी हाइटले करारको सम्बन्धको आवश्यकता पूरा गर्न परिपक्व वा सिद्ध आज्ञाकारी हुनु भनेर सम्बोधन गरिएको अर्थ के हो जुन? केवल कोमात्र सिद्ध वा परिपक्व आज्ञाकारी हुनुभयो? त्यस आज्ञाकारीताले हामीबाट व्यवस्थाको मागलाई कसरी पूरा गरिएको छ?

सारांशः मुक्तिको योजनामा नयाँ करार अत्यन्तै महान्, अझ पूरा र उत्तमरूपमा प्रकट भएको छ। यसमा हामी विश्वास वा परमेश्वरमाथिको आस्थाबाट सहभागि हुन्छौं। हामीमा भएको विश्वासले परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरू हाम्रो हृदयमा लेखिएको छ भनेर हाम्रो दैनिक जीवनमा गरिने आज्ञा पालनले प्रकट गर्दछ।

कथा १०
श्रीमानको निम्ति प्रार्थना
एस्थर गार्सिया, ३५, मेक्सिको

मेक्सिकोको भिलाहेरमोसाको आफ्नो सुत्ने कोठामा १२ वर्षमी एस्थरले प्रत्येक रात विशेष प्रार्थना गर्न सुरु गरेकी थिइन्। "मलाई असल श्रीमान पठाइ दिनुहोस्" भन्ने उनको प्रार्थना थियो। उनको बुबा रक्सीले तन्न भएर उनकी आमासँग सधैं कुटाकुट गर्थे। कतिपय समयमा तर उनले एस्थर र उनकी आमाले चक्कुले मार्न धम्क दिएका थिए। कतिपय समयमा त तिनीहरूलाई चक्कुले हिर्काउँथे पनि। तर तिनीहरूलाई कहिल्यै लागेन। एस्थरलाई प्रार्थना गर्न जानेको थिएन। तर परमेश्वरले उनलाई सहायता गर्नुहुन्छ भन्ने कुरामा उनी विश्वास गर्थिन्। परमेश्वरसँग साथीलाई जस्तै उनले कुरा गर्थिन्। "हे परमेश्वर पिता, मलाई असल श्रीमान, सुःखी परिवार र बच्चा दिनुहोस्," भनि उनले प्रार्थना गरिन्।

जब उनी विश्वविद्यालयबाट ग्राड्युएट भइन् तब उनले लुइसलाई भेटिन् त्यसबेला उनी एउटा औषधी पसलमा काम गर्दै थिइन्। लुइस त्यस पसलको मालिक थियो। दुवै जनाको चिनाजानी राम्रो भयो। लुइसले उनलाई सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा भएको विशेष साबथ कार्यक्रममा निम्तो दिएको थियो। उनले चर्च तुरन्तै मन पराइन्। त्यहाँका मानिसहरू मिलनसार थिए। पहिला कहिल्यै पनि अनुभव नगरेको शान्तिको अनुभव उनले गरिन्। प्रचारकले दानिएलको बारेमा बोलेको उनले सुनिन्। अचानक उनको हृदयमा उनले एउटा आवाज सुनिन्। "यही ठाउँ तिम्रो लागि हो" त्यस आवाजले भन्यो। एस्थरले लुइजलाई सोधिन्, "के तपाईं मसँग कुरा गर्दै हुनुहुन्छ?" "तिमीसित कुरा गरिरहेको छैन। म त चुपचाप बसिरहेको छु" लुइसले जवाफ दियो। आफू बहुला पो भयो कि भनेर एस्थरले सोचन थालिन्। जब चर्चको कार्यक्रम सकेपछि घर फर्किन्दै थिइन् उनले फेरि त्यही आवाज सुनिन्, "यो ठाउँ तिम्रो हो। तिम्रो यहाँको हो।" कसले बोलिरहेको थियो एस्थरलाई थाहा भएन। तर उनको मनमा शान्ति भएको थियो। अर्को साबथ एस्थरले लुइसलाई बाइबल अध्ययन गर्न चाहेको बताइन्। अर्को दिन लुइसकी बहिनी र उनको श्रीमान एस्थरको घरमा खुशीसाथ बाइबल सिकाउन आए। जब सृष्टि र दश आज्ञाहरूको बारेमा एस्थरले सुनिन् तब उनलाई बाइबलबाट झन सिक्न

उत्सुकता जाग्यो। उनले आफैले बाइबल पढ्न थालिन्। एक आइतबार एस्थरको बुबा रक्सीले तिल्ल भएर आएका थिए। त्यसबेला एस्थर बाइबल अध्ययनमा थिइन्। उनले एडभेन्टिस्ट दम्पति आफ्नो बैठकमा देखे अनि भान्सा कोठामा गए। भान्सा कोठामा भाँडाकुँडाहरू बजाएको एस्थरले सुनिन्, अनि बुवाले उनलाई भान्सा कोठामा बोलाए। बाबुले चक्कु उठाएर रिसले उनलाई मारन खोजेझैँ गरे। "तिम्रो साथीहरूसँग तिम्री अहिले नै घरबाट निस्केर जाऊ। यदि गएनौ भने म तिम्रीलाई मारुँ" जङ्गिएर बाबु उनमाथि उफ्रे। एस्थरका आँखाहरू ठूला ठूला भए। त्यो आवाज उनको बाबुको थिएन। उनको अनुहारमा जुन किसिमको भाव थियो त्यस्तो भाव उनले कहिल्यै पनि देखेकी थिइनन्। उनी बेग्लै मानिस भएको देखा परेको थियो। बाबुसँग कुरा गर्न थालिन्। "बुबा शान्त हुनुहोस्," उनले भनिन्। "म लागुपदार्थ खान्दिन, र जाँड रक्सी पनि खान्न। म बाइबल पढ्न खोजिरहेको छु। यो मेरो निम्ति असल हो।" तर बाबुले उनलाई सुन्न चाहेनन्। "म तिनीहरूलाई पनि मारुँ र तिम्रीलाई पनि मारुँ" रिसले चुरमुरिएर भन्यो। चर्चका साथीहरूलाई जान अनुरोध गरिन्। प्रार्थना गरेपछि ती दम्पति बाहिरिए। एस्थर आफ्नो कोठामा गएर धुरधुर रोइन्। "परमेश्वर, मलाई तपाईँले सहायता गर्नुहोस्। म यस्तो जीवन जिउन चाहन्न" उनले प्रार्थना गरिन्। प्रार्थनापछि उनको मन हलुको भयो। आफ्नो कोठाबाट बाहिर निस्के, उनको बुबा बैठकमा थिए। उनले एस्थरलाई देखे र उनलाई देखेर ठूलो स्वरले हाँस्यन थाले। आफ्नो बाबु हाँसेको होइन भन्ने एस्थरलाई महसुस भयो। उनी आफ्नो कोठामा फेरि डगुरेर गइन् र फेरि प्रार्थना गर्न थालिन्। "प्रभु, तपाईँले मलाई के गर्न चाहनुहुन्छ" उनले सोधिन्। प्रार्थना पछि उनलाई जवाफ आएको महसुस गरिन्। एकछिनपछि आफ्नो जीवन येशूलाई दिने निर्णय गरिन् र बप्तिस्मा लिने निर्णय गरिन्।

आज आठ वर्षपछि एस्थर चर्चको सचिव र युवाहरूको अध्यक्ष भएर मेक्सिकोको भिलाहेरमोसाको आमाटिटान सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टमा सक्रिय छिन्। उनले लुइससँग विवाह गरिन्। तिनीहरूको बच्चा पाउँदैछन्। "मैले असल श्रीमानको निम्ति प्रार्थना गरें र सुखी परिवारको निम्ति र बच्चाको निम्ति" उनले यस लेखकलाई सुनाइन् "परमेश्वरले मेरो प्रार्थना सुन्नुभयो।"

-आन्ड्रयु मेकचेस्नी